

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 10-193792

Dato: 3. december 2010

Til

Folketinget - Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 139 af 10. november
2010.

(Alm. Del – bilag 40).

Troels Lund Poulsen

/Søren W. Clausen

Spørgsmål:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 30. oktober 2010 fra Svend Eggers-Krag, jf. SAU alm. del – bilag 40.”

Svar:

Svend Eggers-Krags henvendelse til Skatteudvalget vedrører en konkret sag, hvor den pågældende ikke mener, at SKAT som offentlig inddrivelsesmyndighed forvalter lov om inddrivelse af gæld til det offentlige på den måde, som jeg generelt har redegjort for ved besvarelsen af spørgsmål 392, jf. 2009-10, SAU alm. del – bilag 186.

Klager over restanceinddrivelsesmyndighedens afgørelser om fordringer m.v. kan indbringes for Landsskatteretten, medmindre andet er bestemt i lovgivningen. Som minister kan jeg ikke gå ind i den konkrete klagesag og jeg kan i øvrigt ikke videregive oplysninger om den konkrete sag til Skatteudvalget.

Svend Eggers-Krag nævner i sin henvendelse, at sagen vedrører et kommunalt krav, der af den pågældende kommune (fordringshaver) er oversendt til inddrivelse hos SKAT. Jeg kan oplyse, at Svend Eggers-Krag den 26. oktober 2010 har rettet henvendelse til mig vedrørende den konkrete sag. Skatteministeriets departementschef har på mine vegne besvaret denne henvendelse og har i besvarelsen nævnt mulighederne i klagesystemet.

Jeg kan i øvrigt henvise til mit ovennævnte tidligere svar til skatteudvalget, hvor jeg bl.a. redegør for, hvorledes en tvist om kravets eksistens og størrelse søges afklaret, herunder ansvars- og kompetencefordelingen mellem henholdsvis fordringshaver og SKAT som restanceinddrivelsesmyndighed.

Jeg skal særligt henlede opmærksomheden på, at SKAT som restanceinddrivelsesmyndighed ikke har kompetence til at afgøre, om fordringshaver har overholdt f.eks. varmforsyningslovens regler. Hvis SKAT modtager en klage over kravets eksistens og/eller størrelse sendes klagen til behandling hos fordringshaver. Det er i den forbindelse hovedreglen, at indsigelser mod kravets eksistens og størrelse ikke har opsættende virkning i forhold til restanceinddrivelsen. Undtagelsen er de tilfælde, hvor SKAT modtager kvalificerede indsigelser fra skyldner og hvor SKAT på grundlag af en vurdering af indsigelserne får en begrundet formodning om, at kravet ikke er opgjort korrekt af fordringshaver.

Det er fortsat min vurdering, at der både lovgivningsmæssigt og administrativt er en klar afgrænsning mellem opkrævningsarbejdet og inddrivelsesarbejdet, mellem fordringshavers og restanceinddrivelsesmyndighedens arbejdsopgaver og ansvar samt fastsat, hvem der behandler tvister, indsigelser og klager.